

Дневникъ

(стенографски)

на

XV-то обикновено Народно събрание.

Втора редовна сесия.

XVIII засъдание, петъкъ, 22 февруари 1913 г.

(Открыто отъ подпредседателя А. Буровъ, въ 2 ч. 45 м. слѣдъ пладне)

Прѣдседателствующъ А. Буровъ: (Звѣни) Моля г. секретаря да провѣри отсѫтствището г. г. народни прѣставители.

Секретарь М. Гайдовъ: Прочита списъка. Отсѫтствува г. г. народни прѣставители: Желѣзъ Абаджиевъ, Несторъ Абаджиевъ, Димитъръ х. Баневъ, Димитъръ Бръчковъ, Златанъ Бръчковъ, Велчо Велчевъ, Михаилъ Георгиевъ, Георги Губидълиновъ, Тодоръ Даскаловъ, Богданъ Дачевъ, Георги Джевизовъ, Христо х. Димитровъ, Василь Димчевъ, д-ръ Асънъ Златевъ, Йовчо Киревъ, Григоръ х. Константиновъ, Никола Константиновъ, д-ръ Тодоръ Кръстевъ, Герго Лаковъ, Тодоръ Лунгаловъ, Иванъ Минчевъ, Иванъ Младеновъ, Димитъръ Нарлиевъ, Никола Начевъ, Георги Недковъ, Недю Николовъ, Тодоръ Орловъ, Иванъ Пеповъ, Стефанъ Пипевъ, Иванъ Поповъ, Христо Поповъ, д-ръ Кирякъ Провадалиевъ, Димитъръ Патъмовъ, Василь Радовъ, Юранъ Русевъ, Стефанъ Савовъ, Василь Стаменовъ, Раде Станоевъ, Петъръ Станчевъ, Михаилъ Такевъ, Иванъ Таневъ, Ганчо Торомановъ, Борисъ Христовъ и Христо Черешаровъ)

Прѣдседателствующъ А. Буровъ: Отсѫтствува 44 души народни прѣставители, има слѣдователно законния съставъ, за да се засъдава. Обявявамъ засъдането за открыто.

Прѣди да пристъпиме къмъ дневния редъ има да съобщя, че прѣдседателството е разрѣшило на старозагорския народенъ прѣставителъ г. Йовчо Киревъ — 3 дена отпусъкъ; на никополския народенъ прѣставителъ Богданъ Дачевъ — 2 дена отпусъкъ; на варненския народенъ прѣставителъ г. Златанъ Бръчковъ — 5 дена; на видинския народенъ прѣставителъ г. Григоръ х. Константиновъ — 5 дена отпусъкъ и на старозагорския народенъ прѣставителъ г. Георги Шиваровъ — 2 дена.

Постъпили сѫ заявления за отпуски, които подлежатъ на разрѣщение отъ Народното събрание:

Отъ татарназаржишкия народенъ прѣставителъ г. Велчо Велчевъ, който иска 10 дена отпусъкъ, по причина на болестъ. Които г. г. народни прѣставители сѫ съгласни да се разрѣшатъ този отпусъкъ, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събрането приема.

Русенскиятъ народенъ прѣставителъ Симеонъ Неновъ иска 10 дена отпусъкъ, по важни домашни причини. Които г. г. народни прѣставители сѫ съгласни да се разрѣшатъ този отпусъкъ, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събрането приема.

Карнобатскиятъ народенъ прѣставителъ г. Василь Радоевъ иска 10 дена отпусъкъ, по важни домашни причини. Които г. г. народни прѣставители сѫ съгласни да се разрѣшатъ този отпусъкъ, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събрането приема.

Постъпило е едно питане отъ дунавския народенъ прѣставителъ г. В. Кознички къмъ г. министъра на финансите съ слѣдующо съдържание: (Чето)

„Моля г. министъра да обясни:

„1. Не счита ли за необходимо да продължи опрѣдѣленія отъ него срокъ, 1 мартъ и. г., за подаване декларациите за военния данъкъ, тѣй като по-голямата част отъ заявителите, макаръ и освободени отъ военна служба, сѫ въ редовотѣ на войската и нѣматъ възможностъ да изпълняватъ трѣбванията на закона?

„2. Не счита ли за умѣстно и справедливо да внесе измѣнения въ закона за военния данъкъ, като се освободятъ отъ заплащането му, или, най-малкото, като се направятъ иѣкои облегчения за тия воїници отъ данъка, които сѫ били призовани въ войската и сѫ изпълнили своя дългъ наредъ съ всички други?“

Ще се отговори въ слѣдующето засъдание.

Постъпило е едно запитване до г. министъръ прѣдседателя отъ софийския народенъ прѣстави-

тель г. Янко Сакжовъ съ слѣдующето съдѣржаніе:
(Чете)

„Българскиятъ народъ, въоруженъ и невъоруженъ, показа отъ началото на войната и досега, велико пожертвуване и безграницно тѣрпѣніе. Правителството не смыти за потрѣбно да даде по своя инициатива на камарата, а чрѣзъ нея и на народа, авторитетни освѣтления върху въпросите, които сѫ заsegнали цѣлото сѫществуване на този народъ, да даде въмозможност на послѣдния да бѫде въ теченіе на това що се върши съ неговите сѫдбини, долуподписаніето моля г. министъръ-прѣдседателя да яви на народното прѣдставителство:

„1. Има ли правителството основание да върва, че прѣговори за миръ съ Турция ще се започнатъ наско и върху какви условия ще се водятъ тия прѣговори?

„2. Въ какво положение се намиратъ ромжно-българските прѣговори за отстѣпването частъ българска земя на ромжнитѣ, като нѣкаква компенсация за тѣхния неутралитетъ въ тази война?

„3. Въ какви отишения се намира нашата държава съ своите съюзници, Сърбия и Гърция, по водъ на прѣдполагаемата подѣлба на завоюваните земи? и

„4. Какво е вѣобще становището на правителството по тѣзи въпроси?“

Тази интерпелация въ прѣписъ ще се съобщи на г. министъръ-прѣдседателя и слѣдъ това ще се опреѣди денъ за пойдото разглеждане.

Мишаваме на дневенъ редъ.

Първата точка отъ дневния редъ е: първо четене законопроекта за освобождаване чиновниците, служащи и постоянните работници въ новоосвободените земи отъ плащане взаймообразните одрѣжки.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь М. Гайдовъ: (Чете)

„Мотиви

Къмъ законопроекта за освобождаване чиновниците, служащи и постоянните работници въ новоосвободените земи отъ плащане взаймообразните одрѣжки.

„Г. г. народни прѣдставители,

„Съ закона за взаймообразните одрѣжки отъ заплатите на чиновниците, служащите и постоянните работници, утвѣрден съ указъ № 80, отъ 27 септември 1912 г., се постанови докато трае военното положение отъ заплатите на чиновниците, служащите и постоянните работници по всички вѣдомства, освѣнъ по военното, да се правятъ взаймообразни одрѣжки 10, 20 и 30%. Слѣдъ влизането въ сила закона за бюджета на новоосвободените земи, по-голѣмата част отъ командированието тамъ чиновници и служащи се прѣназначиха и прѣстанаха да получаватъ дневни пари. Повечето отъ тия чиновници сѫ съмѣйни и сѫ оставили съмѣйствата си въ старите прѣѣми на царството, понеже сегашните условия не позволяватъ прѣнасянето имъ въ новоосвободените земи, така че тѣ сѫ принудени да дѣлятъ заплатите си на дѣвъ части. Освѣнъ това животътъ въ тия земи е значително посѫжилъ и всичко това прави условията за живѣне тѣрдѣ тески.

„Прѣдъ видъ на това, почитаемиятъ Министерски съветъ съ V-то си постановление, отъ 11 февруари т. г., протоколъ № 33, одобри отъ началото на мѣсяцъ февруари да не се правятъ взаймообразни одрѣжки отъ заплатата на назначените по бюджета за новоосвободените земи чиновници, служащи и постоянни работници, на които мѣстослуженията се намиратъ въ новоосвободените земи.

„Увѣренъ, че почитаемото народно прѣдставителство ще признае напълно необходимостта отъ такова едно изключение на закона за взаймообразните одрѣжки, имамъ честь да го помоля да разгледа и гласува настоящия законопроектъ.

„София, февруари 1913 г.

„Министъръ на финансите: Т. Теодоровъ.

„Законопроектъ

за освобождаване чиновниците, служащите и постоянните работници въ новоосвободените земи отъ плащане взаймообразните одрѣжки.

„Членъ едипственъ. Отъ началото на м. февруари текущата година да не се правятъ прѣвидените въ закона, утвѣрдени съ указъ № 80, отъ 27 септември 1912 г., взаймообразни одрѣжки отъ заплатата на назначените по бюджета за новоосвободените земи чиновници, служащи и постоянните работници, на които мѣстослуженията се намиратъ въ новоосвободените земи.“

Прѣдседателствуещъ А. Буровъ: Има думата кюстендилскиятъ народенъ прѣдставител г. Величко Кознички.

В. Кознички: Г. г. народни прѣдставители! Разбираамъ смисъла и значението, както и наврѣменността на висеси законопроектъ — чиновници назначени въ една нова страна, при съвѣршено нови условия, ще трѣба да получаватъ едно прилично възнаграждение, за да могатъ да живѣятъ. Погледнатъ отъ тази точка зреѣнъ, прѣдставяниятъ законопроектъ отъ страна на г. министъра е наврѣменъ и уместенъ, и азъ ще гласувамъ за него.

Но като изказвамъ това, азъ бихъ желалъ да знаа отъ г. министъра на финансите не би ли имало възможностъ да се удовлетвори друга една нужда на извѣстни лица, които сѫ застали, а нѣкои отъ тѣхъ даже и до денъ днешенъ застамътъ — високи административни служби въ новоосвободените земи. Слѣдъ застапето на послѣднитѣ отъ нашите войски, военниятъ властъ установиха окрѣжни управители, околийски начальници и полицейски пристави. Не говоря за низшия персоналъ, а говоря за онѣзи административни чиновници, които сѫ били поставени отъ военни и които по цѣли мѣсечни наредъ, а нѣкои даже и до денъ днешенъ, стоятъ въ качеството на окрѣжни управители, боритъ се съ всички трудности, които изпъкватъ въ тия страни, а получаватъ заплата по единъ хлѣбъ на денъ. Такива окрѣжни управители военници, които сѫ били оставени отъ военниятъ властъ, има. Съгласете се — тѣ дѣйствително сѫ военници, изпълняватъ своя воененъ дѣлъ — че, поставени на такива длѣжности, за тѣхъ сѫ необходими извѣстни срѣдства. Имаме окрѣжни управители, които иматъ по шестъ околии за управление, безъ никакви срѣдства: тѣ трѣба да обикалятъ околините, градовете, селата, да установяватъ българската властъ, да се борятъ съ разни пропаганди — срѣбъка и грѣцка. И това мислимъ ли е безъ никакви срѣдства? Ще кажетѣ, че тѣ сѫ военници, че тѣ изпълняватъ военния си дѣлъ. Да, но ако не е възможно да получатъ заплата, то по нѣкой другъ начинъ трѣбвало би почитаемото правителство да се заинтересува за тѣзи хора, и то не лично за тѣхъ, а за самата властъ, която тѣ прѣставляватъ и трѣба достойно да прѣставляватъ. Има мѣста, дѣто правителството, поради факта, че трѣба да настѫпи една дѣлба съ съюзничките държави, не е назначило титуларни окрѣжни управители, а е оставило да бѫдатъ назначени прости военници, които продължаватъ да изпълняватъ тази

тежка длъжност въ тъзи място, дъто единовременно има и гръцки и сръбски окръжни управители. Мъжнотията, г. г. народни прѣставители, с извѣридо голѣма. Азъ бихъ молилъ почитатомо правителство да се загрижи за това и, ако е възможно, или въ видъ на безотчетелъ фондъ, или каквото правителството измили, да имъ се даде въ разпореждане нѣкоя сума.

Министъръ Т. Теодоровъ: Каждъ има такъвъ окръженъ управителъ?

Г. Добриновичъ: Само единъ — въ Кукушъ.

В. Кознички: Кукушкиятъ и родоскиятъ окръжни управители сѫ такива. Въ Кукушкия окръгъ има петъ околии, дъто околийските началици сѫ тоже такива прости войници.

Прѣдседателструющъ А. Буровъ: Има думата г. министъръ на финансите.

Министъръ Т. Теодоровъ: Нуждата отъ прѣдложение законопроектъ се съзижава отъ прѣдсторицния народенъ прѣставителъ, г. Кознички, и умѣстността му, вървамъ, се сподѣля отъ всички ви, така че, не чувствуващъ никаква потребностъ да мотивирамъ полезността на тази мѣрка. Животътъ въ новоосвободенитъ земи, сега-засога, прѣзъ врѣме на войната, дѣйствително, е извѣридо скъпъ. Заплатитъ, които по бюджета се прѣдвиждатъ за назначениетъ тамъ чиновници, не сѫ достатъчни, а като вземамъ по 20—30% взаимообразни одръжки, споредъ заплатата, положението на тъзи чиновници става искъвъзможено. Это защо, правителството намѣри, че ще бѫде справедливо, по изключение отъ общия законъ, който задължава всички чиновници да даватъ взаимообразна частъ въ видъ на одръжки отъ заплатата, които общо правило остава да дѣйствува и запарѣдъ за всички чиновници, които сѫ назначени тукъ, било че изтичватъ тукъ длъжността си, било че отиватъ въ командировка въ новоосвободенитъ земи, като остава, казвамъ, сѫщиятъ редъ — да имъ се правятъ взаимообразни одръжки — прави се едно изключение само за чиновниците, които направо сѫ назначени на длъжност тамъ. Тази разлика между чиновниците, които отъ тукъ се командироватъ тамъ, и чиновниците, които тамъ сѫ назначени — т. е. на първите да се правятъ взаимообразни одръжки, а на вторите да не се правятъ — се оправдава съ туй обстоятелство, че командированитъ отъ тукъ чиновници въ новоосвободенитъ земи получаватъ дневно възнаграждение въ размѣръ на 2/3 отъ заплатата, когато назначениетъ тамъ на сѫщите длъжности чиновници не получаватъ никакви дневни.

Колкото се касае до бѣльската, която г. Кознички направи, че би било желателно чиновниците, които сѫ назначени тамъ отъ военниятъ власти, бидейки сами войници, повикани подъ знамената, да получатъ и тѣ нѣкакво парично възнаграждение подъ една или друга форма, защото това се изисквало отъ достолѣтието на тѣхната служба, такова едно изявление не може да бѫде уважено по никой начинъ, защото оня, който е войникъ, който е повиканъ подъ знамената да изпълни своята военна повинност, който е редникъ, не може въ никой случай, каквото и служебно назначение да получи, да получава нѣкаква друга заплата или нѣкакво обезщетение освенъ оново на редникъ. Такова неравенство ние не можемъ да допуснемъ да се установи между редници. Трѣба да прибавя при това, че такива редници — чиновници има твърдъ малко. Управителътъ, за когото говори г. Кознички — кукушкиятъ — е единичъкъ; всички други окръжни управители въ новоосвободенитъ земи сѫ назначени по бюджета за тъзи земи и

си получаватъ заплата на общо основание, безъ да бѫдатъ войници. Пъкъ и този окръженъ управителъ, за когото говори г. Кознички, трѣба да вървамъ, че въ скоро врѣме ще бѫде уволненъ, за да си отиде въ строя: неговото назначение е било врѣменно, за нѣколко дена.

В. Кознички: Нѣколко мѣсяци стои.

Министъръ Т. Теодоровъ: Да, той стои нѣколко мѣсяца, защото неговото началство не бѣраза да изпълни искането на министра на вкѣрѣшните работи, който формално е заявилъ, че не желаетъ да го има за окръженъ управителъ и че трѣба да си отиде въ редоветъ на армията, което ще бѫде най-справедливо и най-умѣстно. Ако при все това е осталъ пѣколко врѣме на това място, докато се разпореди началството да го прати на друго място, дъто трѣба да бѫде като войникъ, а не като окръженъ управителъ, то това не му създава никакви права да иска, подъ една или друга форма, каквото и да е обезщетение или заплата. Слѣдователно, пѣма си мястото да се занимавамъ съ такива единични случаи, които закопътъ е нормиралъ много правило и много справедливо. Така че, не мога да се съглася съ изявлениято, което се направи по този вѣпросъ отъ кюстендишкия народенъ прѣставителъ г. Кознички.

Ходатайствуамъ да се приеме законопроектъ на първо четене и да се признае сгъщностъ за него-вото приемане, тъй като краятъ на февруари на близкава, а закопътъ трѣба да влѣзе въ сила, да се обнародва своеизрѣмено въ „Дѣржавенъ вѣстникъ“ и да не се правятъ одръжки на тъзи хора, положението на които дѣйствително е тежко въ парично отношение.

Прѣдседателструющъ А. Буровъ: Ще се гласува. Които г. г. народни прѣставители присматъ законопроекта тъй, както се прочете на първо четене, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Министъръ Т. Теодоровъ: Моля да стане сега и второто му четене.

Прѣдседателструющъ А. Буровъ: Г. министъръ на финансите прѣлага сгъщностъ на законопроекта и желаетъ второто му четене да стане сега. Които г. г. народни прѣставители присматъ да стане и второто четене на законопроекта сега, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта на второ четене.

Секретарь М. Гайдовъ: (Чете)

З а к о нъ

за освобождаване чиновниците, служащи и постоянните работници въ новоосвободенитъ земи отъ плащане взаимообразни одръжки.“

Прѣдседателструющъ А. Буровъ: Ще се гласува. Които г. г. народни прѣставители присматъ таглависто на законопроекта тъй, както се прочете, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Секретарь М. Гайдовъ: (Чете)

„Членъ еднинственъ. Отъ началото на м. февруари текущата година да не се правятъ прѣдвиденитъ въ закона, утвърденъ съ указъ № 80 отъ 27 септември 1912 г., взаимообразни одръжки отъ заплатата на назначениетъ по бюджета за новоосвободенитъ земи чиновници, служащи и постоянни ра-

ботници, на които мъстослуженията се намиратъ въ новоосвободенъ земи."

Прѣдседателствующъ А. Буровъ: Ще се гласува. Които г. г. народни прѣдставители приематъ членъ единственъ отъ законопроекта тъй, както се прочете, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Законопроектъ е приетъ на второ четене.

Слѣдующата точка отъ дневния редъ е: трето четене на законопроекта за допълнителенъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ къмъ бюджета за 1912 г. на сума 323.600 л.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь А. Кипровъ: (Чете)

„Законъ

за допълнителенъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ къмъ бюджета за 1912 г. на сума 323.600 л.

„Чл. 1. Разрѣшаватъ се на министрите кредити въ размѣръ на 323.600 л. за изплащане разходите, споредъ приложената къмъ този законъ таблица.*)

„Чл. 2. Тѣзи разходи да се покриятъ отъ редовните приходи по бюджета за 1912 г. и да се отнесатъ къмъ сѫщия бюджетъ.“

Прѣдседателствующъ А. Буровъ: Ще се гласува. Които г. г. народни прѣдставители приематъ прочетения законопроектъ на трето четене, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Слѣдующата точка отъ дневния редъ е трето четене на законопроекта за допълнителенъ извѣнреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь А. Кипровъ: (Чете)

„Законъ

за допълнителенъ извѣнреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди.

„Чл. 1. Разрѣшава се на министра на войната допълнителенъ извѣнреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ на сума 50.000.000 л. за нуждите на армията, изброяни въ чл. 1 на закона за извѣнредния свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди, утвѣрденъ съ указъ № 82 отъ 27 септември 1912 г.

Прѣдседателствующъ подпрѣдседателъ: **А. Буровъ.**

Секретари: { **А. Кипровъ.**
 { **М. Гайдовъ.**

Началникъ на Стенографското бюро: **Т. Гълъбовъ.**

* Таблицата се намира на стр. 315 отъ дневника.